

Håbløs kamp?

Vi kan og skal se i øjnene, at de synspunkter, som vi i Retsliberalt Forum forfægter, reelt set ikke interesserer hverken pressen eller offentligheden.

Det kan være svært at forstå, hvorfor det er sådan. Vi synes, at tanken om alle mennesker lige ret og den deraf følgende frihed burde være en vindesak. Ikke mindst, fordi politik i alt for mange tilfælde – skønt med de bedste hensigter – har karakter af symptombehandling. En behandling, der nærmer sig kvaksalveri, fordi man ikke går til årsagen. Selv om det vel er logisk, at det er sådan. Hvis der hele tiden opstår ”brande”, uden at man helt forstår hvorfor, må man jo nøjes med brandslukning.

Man skulle tro, at demokrati, dvs. politisk lighed og alm. stemmeret, af sig selv ville føre til større personlig og økonomisk lighed, større social retfærdighed. Men sådan går det ikke altid, jf. uddraget af Henry George ovenfor.

Trods alt har de allerfleste alligevel en fast overbevisning om, at retfærdighed ikke bare er rigtigt – det er også på alle måder gavnligt. Eller sagt på en anden måde: Uret hævner sig, ikke bare økonomisk, men også socialt, etisk og på snart sagt alle livsområder.

Det er derfor vi, i grundlæggende og afgørende sager - ikke bør tænke på, hvad der gavner mig her og nu; men på, hvad der er ret.

Men det kræver for det første, at man forstår, at der er noget galt og ved, at der er en retfærdig løsning. Og for det andet, at man har uselvisheden og modet til at gøre noget ved det.

Historien udviser heldigvis eksempler på, at uretten har måttet vige for retten. Selv om det har taget sin tid. Som eksempel kan anføres slaveriets ophævelse. Først måtte folk forstå, at det var forkert. Det tog mange år. Og så måtte der modig og uselvsk handling til.

Men det er trods alt en trøsterig tanke.

Vi er oppe mod to stærke kræfter, uvidenhed og egoisme. Og mod uvidenheden kæmper man med oplysning og mod egoismen ved at tale til folks bedre jeg. Begge dele skal ske med fødderne solidt plantet på vort fundament, som vi derfor ikke skal være bange for at tale om og argumentere for på den tidløse måde, man taler om grundlæggende værdier på.

Det er, for at få folk i tale, også hensigtsmæssigt at omtale aktuelle politiske (mis)forhold og problemer; men altid ud fra den vinkel, at vi i stedet for at slukke ”branden” kan hindre den i at opstå, hvis bygger på retfærdigheds fundament. Vi skal derfor ikke tage del i debatten på de herskende meningers præmisser.

Endelig skal vi have nonchalance. Vi har ikke politiske ambitioner i gængs forstand. Vores sag er hævet over døgnets politik. Og vi har ikke mere på spil end alle andre. Det er vel alle danskere, der har brug for og gavn af frihed og retfærdighed.

Og desuden en stor ydmyghed – selv om det ikke just præger dette indlæg. Det skal forstås på den måde, at der ikke er noget, som vi hellere vil, end imødegås med saglige argumenter, så vi kan få rettet op på de fejlslutninger og forkerte løsninger, vi fremkommer med.

Med venlig hilsen fra Retsliberalt Forum.